

Kỳ Tích

Đỗ Nga

Một lần, tên cướp đột nhập vào gia đình nọ. Để giam vợ chồng chủ nhà ấy, tên cướp nghĩ ra cách thế này, hắn ta vẽ một vòng tròn và bảo "cả 2 người đứng yên trong vòng tròn này, đứa nào bước ra tao bắn bẻ sọ". Cả 2 mặt xanh lét và gật đầu tỏ ra vâng lời.

Nhờ giam được 2 vợ chồng trong vòng tròn mà tên trộm rảnh tay khoáng sạch tài sản rồi bỏ đi, để lại 2 vợ chồng nọ đứng im trong "nhà tù kiên cố" ấy. Hồi lâu sau, khi thấy an toàn, cô vợ òa khóc vì tiếc của còn anh chồng thì cười khúc khích. Cô vợ ngạc nhiên hỏi:

- Sao anh cười?

Anh ta đáp:

- Thằng cướp ngu, mãi lấy vàng, lúc đó anh thò chân ra ngoài mà nó không biết, hi hi!

Vâng, đây là mẩu chuyện vui, tôi cũng nghe từ nhỏ, chỉ là truyền miệng, nhưng nó có ý nghĩa của nó. Mẩu chuyện dân gian tuy ngắn nhưng bài học của nó ẩn chứa trong đó cũng tựa như AQ Chính Truyện của Lỗ Tấn. Cả 2 đều nói lên ý nghĩa là sự tự hài lòng với những chuyện cỏn con, thậm chí là những chuyện tự suy diễn ngược ngạo. Đó, tính cách đó người ta gọi là Phép Thắng Lợi Tinh Thần AQ, lấy theo tên nhân vật chính trong truyện của nhà văn Lỗ Tấn.

Cái đáng sợ nhất của một dân tộc là sự tự hài lòng với một vấn đề cỏn con để an ủi mình. Chính phép thắng lợi kiểu này nó đã làm cho một dân tộc tự gò mình chịu sống ngọt ngọt trong cái khuôn khổ chật hẹp của kẻ cai trị. Chính Lỗ Tấn đã nhìn thấy dân tộc Trung Hoa của ông cũng mang cái tinh thần nguy hiểm ấy, nên ông đã viết tác phẩm Chính Truyện để cảnh tỉnh người dân nước ông rằng, đó là một tính cách của một dân tộc nô lệ. Có thằng cướp nào mà không thích cướp những nạn nhân AQ? Có thằng cai trị nào mà không muốn kẻ bị trị như AQ?

Nay đã thế kỷ 21, mà dân tộc Việt Nam cũng mang cái tinh thần AQ quái quỷ ấy. Chuyện nhỏ nhặt thì tung hô vạn tuế, chuyện to lớn thì mù điu câm điếc. Như ta biết, việc gọi cái tên VNCH thay cho "Ngụy Quân Ngụy Quyền" rất đơn giản, thế mà phải mất đến 43 năm mới gọi khe khẽ một tiếng. Thế mà trong đó không ít những người tên tuổi lên báo mừng rỡ ra mặt và xem đó là kỳ tích. Còn vấn đề phí dân chủ, vấn đề đưa đất nước vào vòng nô lệ của Trung Cộng thì không dám đá động. Chỉ thế thôi là hài lòng rồi, là vui rồi, là kỳ tích rồi.

Hay như mấy ngày vừa qua, Cộng Sản bật đèn xanh cho báo chí nói về cuộc xâm lược của quân Trung Cộng cách đây 40 năm có gì là to tát nhỉ? Đó là điều cỏn con thì có gì là kỳ tích? Chính quyền Cộng Sản họ đã trao một huân chương chống quân Tàu cứu nước bao giờ chưa? Họ đã cho nhân dân công khai tưởng niệm các anh hùng vị quốc vong thân vào năm đó chưa? Vấn đề biển đảo, vấn đề trao đổi thương mại bất công giữa Việt Nam - Trung Hoa thì không dám đá động.

Muốn thay đổi, trong lòng dân tộc phải có sự mãnh liệt, phải có sự sáng suốt. Một xã hội cứ thấy lợi ích nhỏ thì hài lòng và quên những thiệt lớn thì dân tộc đó vẫn chưa sáng suốt, chưa đủ minh mẫn để tự quyết cho số phận của mình. Thế mới đau!

Đỗ Nga